SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 72/07-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 20. septembra 2007 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Juraja Horvátha o sťažnosti Ing. L. M., B., zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 25-24 K 396/95 takto

r o z h o d o l :

Základné právo Ing. L. M. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 25-24 K 396/95 p o r u š e n é n e b o l o .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. apríla 2007 doručená sťažnosť Ing. L. M., B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. S. J., B., v ktorej namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25-24 K 396/95.

Zo sťažnosti vyplýva, že konkurzné konanie začalo na návrh sťažovateľa proti dlžníčke Mgr. E. Š., o ktorom rozhodol krajský súd uznesením z 3. augusta 2000. Sťažovateľ uviedol, že je nepochybné, že krajský súd žiada od správkyne konkurznej podstaty správy o stave konkurzného konania, o činnosti, resp. o stave speňažovania konkurznej podstaty. Správkyňa konkurznej podstaty na základe výziev správy podáva, avšak konkurzné konanie napriek tomu nebolo dosiaľ skončené a veritelia neboli uspokojení. Sťažovateľ konštatoval, že krajský súd síce koná, neustále realizuje dohľad nad konkurzným konaním, ale nepostupuje efektívne, pretože sa mu zatiaľ nepodarilo majetok spadajúci do konkurznej podstaty speňažiť a aspoň pomerne uspokojiť veriteľov. Preto žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa a to právo na to, aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov podľa Čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky; právo sťažovateľa na spravodlivé a verejné prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a bolo postupom Krajského súdu Banská Bystrica vo veci vedenej pod sp. zn. 25-24 K 396/95 porušené.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje, aby Krajský súd v Banskej konal vo veci vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 25-24 K 396/95 bez prieťahov.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 150.000,- Sk.

4. Odporca je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastupovania.“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. II. ÚS 72/07-11 z 26. apríla 2007 ju prijal na ďalšie konanie. Na výzvu ústavného súdu účastníci konania oznámili, že súhlasia s prerokovaním veci bez ústneho pojednávania. Preto ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, lebo vzhľadom na charakter veci, nemožno od neho očakávať jej ďalšie objasnenie.

Predseda krajského súdu v stanovisku k sťažnosti doručenom 7. júna 2007 odkázal na priložené vyjadrenie predsedu senátu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil. Súčasťou vyjadrenia predsedu senátu je aj stanovisko správkyne konkurznej podstaty. Predseda senátu vo svojom vyjadrení uviedol nasledovný priebeh konania:

«15. 12. 1995 – Doručený návrh sťažovateľa na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníčky

02. 06. 1997 - prejednanie návrhu za prítomnosti zástupcu navrhovateľa a zástupcu dlžníčky. Súd … konštatoval, že vyzve dlžníčku na zvolanie schôdze veriteľov tak, aby mohlo prebehnúť obligatórne dohodovacie konanie.

04. 09. 1997 - „Výzva na dohodovacie konanie“ - výzva na zvolanie SV a upozornenie, že doručením výzvy začína dohodovacie konanie.

(...)

08. 02. 2000 - Uznesenie č. k. 25-24 K 395/95-59, ktorým súd ukončuje dohodovacie konanie.

08. 02. 2000 - „Upozornenie – výzva“ č. k. 25-24 K 395/95-63 (§ 4a zák. č. 328/1991 Zb.)

27. 03. 2000 - „Upozornenie - výzva - urgencia.“ - č. k. 25-24 K 395/95-65.

21. 06. 2000 - Upozornenie č. k. 25-24 K 395/95-67.

03. 08. 2000 - Uznesenie č. k. 25-24 K 395/95-73 o vyhlásení konkurzu na majetok dlžníčky.

28. 11. 2000 - Prieskumné pojednávanie.

28. 11. 2000 - Schôdza veriteľov - schválený plán speňaženia.

04. 12. 2000 - Úradný záznam - otváranie ponúk.

11. 1. 2001 - Dohľad súdu - žiadosť o predloženie správy.

26. 04. 2001 - Opatrenie - súhlas na vylúčenie vecí zo súpisu konkurznej podstaty + súhlas na predaj vecí.

30. 07. 2001- Dohľad súdu - žiadosť o zaslanie správy o postupe v konaní.

27. 11. 2001 – Opatrenie - súhlas na vylúčenie vecí zo súpisu konkurznej podstaty.

26. 06. 2002 – Opatrenie č. k. 25-24 K 395/95-178, ktorým konkurzný súd uložil správkyni povinnosť predložiť správu o speňažovaní a návrh na ďalší postup v konaní.

15. 07. 2002 – (...) Správkyňa v správe uviedla, že nehnuteľnosti „penzión a rodinný dom" patrili do bezpodielového spoluvlastníctva úpadkyne a jej manžela a manželov D. O. a J. O. (...) Na Okresnom súde v Martine je vedené konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov S. (...). Zároveň je na tomto súde vedené konanie navrhovateľky (úpadkyne) E. Š. proti odporcovi I. A. Š., odporcovi II. D. O. a odporcovi III. J. O. o zrušenie podielového spoluvlastníctva a vydanie bezdôvodného obohatenia (...).

16. 09. 2002 - Opatrením, č. k. 25-24 K 395/95-189 konkurzný súd uložil správkyni povinnosť predložiť správu o speňažovaní a návrh na ďalší postup v konaní.

04. 10. 2002 – Správkyňa v správe oznámila, že speňažila dlhopis úpadkyne a uviedla sumu, ktorú získala za nájom. Ostatný majetok v dôsledku neskončenia súdnych sporov nie je možné speňažiť.

25. 10. 2002 - Opatrenie č. k. 25-24 K 395/95-205, ktorým súd udelil správkyni súhlas na uzavretie nájomnej zmluvy a speňaženie zásob.

07. 11. 2002 – A. Š. podal sťažnosť na postup správkyne. (...) Ako to vyplýva z úradného záznamu z prejednania sťažnosti z 12. februára 2003 súd odporučil správkyni a sťažovateľovi, aby skončili konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva zmierom. (...)

01. 04. 2003 – Rokovanie, na ktoré predvolal súd úpadkyňu, správkyňu a A. Š. v záujme ukončenia sporu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva úpadkyne. (...)

24. 11. 2003 - Súd vyzval správkyňu výzvou č. k. 25-24 K 395/95-235, aby podala správu o stave súdnych konaní, ktoré sa týkajú konkurznej podstaty (...).

01. 12. 2003- Správkyňa v správe uviedla, že v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva bol vypracovaný znalecký posudok, ktorým boli ocenené nehnuteľnosti. Zároveň sa zisťuje rozsah splátok, ktoré úpadkyňa zaplatila na splatenie pôžičiek po rozvode.

2. 01. 2004 - Ďalšia správa správkyne o stave konania

06. 02. 2004 - Na základe uvedených správ konkurzný súd v rámci dohľadu (č. k. 25-24 K 395/95-248) upozornil správkyňu, že konkurzné konanie začalo v roku 1995, a preto musí pokračovať v konkurznom konaní tak, aby nedochádzalo k prieťahom v konaní na ujmu konkurzných veriteľov. (...)

06. 02. 2004 a 05. 03. 2004 - Súd upozornil správkyňu (č. k. 25-24 K 395/95-250 a č. k. 25-24 K 395/95-254), že návrh na vydanie opatrenia nie je dostatočným podkladom pre vydanie rozhodnutia a žiadal jeho doplnenie.

31. 03. 2004 - Opatrením č. k. 25-24 K 396/95-267 súd udelil súhlas na uspokojenie pohľadávky proti podstate vo výške 28.600,- Sk. (...)

08. 09. 2004 - Opatrením č. k. 25-24 K 396/95-286 súd udelil súhlas na uspokojenie pohľadávky proti podstate vo výške 22.580,- Sk.

15. 12. 2004 - Správkyňa oznámila konkurznému súdu, že na základe žiadosti úpadkyne správkyňa podala odvolanie voči rozsudku okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Na základe tohto rozhodnutia odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie.

03. 02. 2005 - Opatrením č. k. 25-24 K 396/95-292 uložil konkurzný súd správkyni podať komplexnú správu o stave konkurznej podstaty a návrhy na ďalší postup v konaní. (...)

24. 05. 2005 - Opatrením č. k. 25-24 K 396/95-301 súd uložil správkyni povinnosť podať správu o priebehu a výsledkoch súdnych konaní (...) a navrhnúť ďalší postup v konaní. (...)

08. 11. 2005 – Opatrením č. k. 25-24 K 396/95-306 uložil konkurzný súd správkyni podať správu o stave konkurznej podstaty a návrhy na ďalší postup v konaní

25. 11. 2005 – Správa správkyne (...).

09. 01. 2006 – Opatrenie č. k. 25-24 K 396/95-310, ktorým uložil konkurzný súd správkyni podať správu o stave konkurznej podstaty a návrhy na ďalší postup v konaní.

19. 01. 2006 – Správa správkyne(...).

24. 05. 2006 – Opatrenie č. k. 25-24 K 396/95-317, ktorým uložil konkurzný súd správkyni podať správu o stave konkurznej podstaty a návrhy na ďalší postup v konaní.

27. 06. 2006 – Správkyňa v správe konštatuje, že v súdnom konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva navrhla ukončenie sporov dohodou, avšak k jej uzavretiu nedošlo.

07. 08. 2006 – Opatrenie č. k. 25-24 K 396/95-322, ktorým uložil konkurzný súd správkyni podať správu o stave konkurznej podstaty a návrhy na ďalší postup v konaní.

24. 08. 2006 – Správkyňa podala správu, podľa ktorej naďalej prebieha súdne konanie. (...)

24. 08. 2006 – Opatrením č. k. 25-24 K 396/95-336 uložil konkurzný súd správkyni podať správu o stave hospodárenia a zvolať všetkých spoluvlastníkov za účelom vyriešenia súdnych sporov dohodou.

16. 10. 2006 – Správkyňa podala správu. Podľa podanej správy k dohode nedošlo (...).

19. 10. 2006 – Uznesením č. k. 25-24 K 396/95 súd nariadil prieskumné pojednávanie na 7. novembra 2006.

07. 11. 2006 – prieskumné pojednávanie.

19. 01. 2007 – Opatrením č. k. 25-24 K 396/95-371 konkurzný súd uložil správkyni povinnosť oznámiť výsledky ponukového konania na predaj nehnuteľností. (...)

19. 01. 2007 – Opatrením č. k. 25-24 K 369/95-371 konkurzný súd uložil správkyni povinnosť predložiť návrhy na speňažovanie konkurznej podstaty.

01. 02. 2007 – Správa správkyne, v ktorej uviedla výsledky ponukového konania.

22. 02. 2007 – Opatrením č. k. 25-24 K 395/95-379 súd opakovane uložil správkyni povinnosť predložiť návrh na speňažovanie konkurznej podstaty.

09. 03. 2007 – Správkyňa v správe oznámila, že rokuje so spoluvlastníkmi o možnosti odpredaja nehnuteľnosti.

05. 04. 2007 – Opatrením č. k. 25-24 K 396/95-387 uložil konkurzný súd správkyni zvolať všetkých spoluvlastníkov za účelom vyriešenia súdnych sporov dohodou.

23. 05. 2007 – Rokovanie spoluvlastníkov, ich právnych zástupcov a správkyne, ktoré sa uskutočnilo na konkurznom súde. (...) Konkurzný súd stanovil správkyni lehotu na predloženie dohody.

Záver:

Ako to vyplýva z uvedeného prehľadu, po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu bolo vykonané obligatórne dohodovacie konanie, ktoré muselo predchádzať podľa právne úpravy ZKV účinnej v dobe začatia konania, samotnému vyhláseniu konkurzu. Po vyhlásení konkurzu bol speňažený majetok (nepatrnej hodnoty), ktorý patril do konkurznej podstaty. Je nesporné, že spoluvlastnícky podiel úpadkyni na nehnuteľnosti patrí do konkurznej podstaty a iba s týmto je správkyňa oprávnená disponovať. Rozsah tohto podielu je sporný a je predmetom dvoch súdnych konaní. Správkyňa nemôže speňažovať túto časť konkurznej podstaty, kým nebudú skončené uvedené súdne spory právoplatným rozsudkom alebo kým sa spoluvlastníci nedohodnú, pričom pre účinnosť dohody o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva ZKV vyžaduje jej schválenie súdom (§ 26 ods. 3 písmeno d ZKV). Nevyporiadanie podielového a bezpodielového spoluvlastníctva predstavuje právnu prekážku pre skončenie konkurzného konania. (...) Nad správkyňou som vykonával permanentný dohľad a žiadal som ju, aby vynaložila všetko úsilie potrebné na skončenie súdnych sporov. Je potrebné poukázať na to, že ako sudca nemôžem donútiť správkyňu, aby uzatvorila dohodu o vyporiadaní bezpoodielového spoluvlastníctva. (...)

V konkurznom konaní som „nahradzoval aj pasivitu sudcov" Okresného súdu v Martine v uvedených konaniach a snažil som ich priviesť účastníkov týchto konaní k dohode a k ukončeniu sporov. Túto aktivitu mali vyvinúť sudcovia, ktorí konajú (nekonajú) v uvedených veciach, a to podľa § 100 O. s. p. V konkurznom konaní som mohol takto postupovať, len neformálne za použitia vynútenej aktivity správkyne.»

Ústavný súd zo súdneho spisu sp. zn. 25-24 K 396/95 zistil rovnaké skutočnosti, ako vo svojom podrobnom vyjadrení uviedol predseda senátu. Za účelom aktualizácie stavu konania ústavný súd na krajskom súde zistil, že krajský súd opatrením z 20. júla 2007 uložil správkyni povinnosť predložiť návrh na speňažovanie konkurznej podstaty. Správkyňa 7. augusta 2007 predložila návrh na udelenie súhlasu na vylúčenie majetku zo súpisu konkurznej podstaty a krajský súd opatrením z 15. augusta 2007 udelil súhlas na vylúčenie nehnuteľných a hnuteľných vecí zo súpisu konkurznej podstaty a súčasne správkyni uložil povinnosť vypracovať dodatok k súpisu konkurznej podstaty, v ktorom uvedie zoznam vylúčených vecí. Správkyňa predložila dodatok 5. septembra 2007. Krajský súd

6. septembra 2007 uložil správkyni pokyny na vypracovanie konečnej správy o speňažení konkurznej podstaty.

II.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, a práva upraveného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (II. ÚS 61/98). Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota neodstráni. Tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným rozhodnutím alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (II. ÚS 219/04).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (I. ÚS 70/98, II. ÚS 813/00, III. ÚS 111/02) zohľadňuje tri kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd už konštatoval, že konkurzné konanie tvorí špecifickú, ale štandardnú súčasť rozhodovacej agendy všeobecných súdov, pričom faktickú zložitosť veci nemožno vylúčiť (II. ÚS 85/04). Posudzované konkurzné konanie bolo ovplyvnené tým, že sa nepodarilo ukončiť súdne konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“)

a o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, a preto nemohla správkyňa pristúpiť k speňaženiu podstatnej časti konkurznej podstaty. Táto okolnosť však z pohľadu ústavného súdu nie je dôvodom na konštatovanie osobitnej právnej ani skutkovej zložitosti veci.

2. Správanie sťažovateľa je druhým kritériom, použitím ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prieťahov v konaní. Sťažovateľ podal návrh na vyhlásenie konkurzu a ako konkurzný veriteľ mal záujem na čo najskoršom speňažení konkurznej podstaty a uspokojení svojej pohľadávky. Ústavný súd nezistil z priebehu konania žiadnu skutočnosť, ktorá by mala vplyv na dĺžku konania a mohla byť pričítaná na ťarchu sťažovateľovi.

3. V rámci tretieho kritéria ústavný súd hodnotil postup krajského súdu v konkurznom konaní.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) v znení platnom do 1. februára 1998 vyhláseniu konkurzu predchádzalo obligatórne dohodovacie konanie. Ak dlžník alebo jeho tuzemský veriteľ nepodali súdu v lehote desiatich dní od doručenia návrhu na vyhlásenie konkurzu návrh na dohodovanie, súd bol povinný začať dohodovanie bez návrhu a dlžníka vyzvať, aby do pätnástich dní od doručenia výzvy zvolal schôdzu veriteľov. Doručením výzvy dlžníkovi sa začalo dohodovacie konanie (§ 4a ods. 3 ZKV v znení platnom do 1. februára 1998).

V posudzovanom prípade podal sťažovateľ návrh na vyhlásenie konkurzu 15. decembra 1995, krajský súd však až 2. júna 1997 konštatoval, že dlžníčka nezačala dohodovacie konanie a vyzval ju na zvolanie schôdze veriteľov.

Krajský súd skončil dohodovacie konanie uznesením z 8. februára 2000 na základe oznámenie rady veriteľov predloženého 24. novembra 1999 o neplnení projektu ozdravenia. V ďalšej fáze konania krajský súd skúmal, či sú splnené podmienky na vyhlásenie konkurzu a uznesením z 3. augusta 2000 vyhlásil konkurz na majetok dlžníčky.

Cieľom konkurzu je dosiahnutie pomerného uspokojenia veriteľov z dlžníkovho majetku (§ 2 ods. 2 ZKV), ktorý tvorí konkurznú podstatu. Speňažením konkurznej podstaty a rozdelením výťažku medzi jednotlivých veriteľov podľa poradia a rozsahu určenom v rozvrhovom uznesení konkurzné konanie fakticky končí.

Súčasťou konkurznej podstaty úpadkyne je jej spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti, ktorá je predmetom súdneho konania o vyporiadanie BSM a súdneho konania o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a vydanie bezdôvodného obohatenia. Obidve konania sú vedené Okresným súdom Martin (ďalej len „okresný súd“) a boli začaté na návrh úpadkyne ešte v roku 1993. Podľa vyjadrenia správkyne konkurznej podstaty bolo konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva a vydanie bezdôvodného obohatenia prerušené do skončenia konania o vyporiadanie BSM.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) ZKV súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, sa prerušujú, ak sa týkajú majetku patriaceho do podstaty alebo ak sa týkajú nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené.

Podľa § 14 ods. 5 ZKV v konaniach prerušených podľa odseku 1 písm. d) s výnimkou konaní o pohľadávkach, ktoré treba prihlásiť v konkurze (§ 20), sa však pokračuje na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania. Správca sa stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Úpadca môže tento návrh podať, len ak tak neurobí správca v lehote určenej súdom, pričom v tomto prípade úpadca zostáva účastníkom konania. Neprerušuje sa však konanie o výživnom maloletých detí, trestné konanie a colné konanie. Procesné úkony uskutočnené v čase od vyhlásenia konkurzu do vydania rozhodnutia o prerušení konania podľa odseku 1 písm. d) sú neúčinné.

Podľa § 26 ods. 3 písm. b) ZKV ak sa už začalo konanie o vyporiadanie BSM, ktoré dosiaľ právoplatne neskončilo, vstupuje správca do konania namiesto úpadcu dňom vyhlásenia konkurzu.

Predseda senátu krajského súdu vo svojom vyjadrení uviedol, že nevyporiadanie podielového a bezpodielového spoluvlastníctva je právnou prekážkou skončenia konkurzného konania a poukázal na pasívny postup v týchto veciach konajúceho okresného súdu.

Z priebehu namietaného konkurzného konania vyplýva, že krajský súd v rámci dohľadu nad činnosťou správkyne pravidelne žiadal správkyňu, aby predložila správu o speňažovaní konkurznej podstaty a navrhla ďalší postup v konaní; usmernil správkyňu, aby sa snažila o skončenie sporu o vyporiadanie BSM zmierom (úradný záznam z 1. apríla 2003); upozornil správkyňu, aby v súdnych konaniach, v ktorom sa stala účastníčkou namiesto úpadkyne, postupovala tak, aby nevytvárala prekážky ich urýchleného skončenia (6. februára 2004); a uložil správkyni, aby rokovala so spoluvlastníkmi nehnuteľnosti za účelom skončenia súdnych sporov mimosúdnou dohodou (opatrenie z 24. augusta 2006, rokovanie na krajskom súde 23. mája 2007).

Ústavný súd po zhodnotení konkrétnych okolností posudzovanej veci dospel k záveru, že hoci konkurzné konanie začalo 15. decembra 1995 a konkurz bol vyhlásený 3. augusta 2000, namietaná doba konkurzného konania je objektívne ovplyvnená prebiehajúcimi súdnymi konaniami, bez skončenia ktorých nemohlo pokračovať speňažovanie konkurznej podstaty, a teda ani nemohol byť získaný výťažok na uspokojenie pohľadávok konkurzných veriteľov.

Ústavný súd má určité výhrady k postupu krajského súdu v súvislosti so začatím dohodovacieho konania, avšak ako vyplýva z judikatúry ústavného súdu, konanie bez zbytočných prieťahov nemožno presne časovo ohraničiť a nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (II. ÚS 57/01, I. ÚS 154/03). Ústavný súd aj vzhľadom na následný priebeh dohodovacieho konania nepovažuje postup krajského súdu v tomto období za taký, ktorým by spôsobil zbytočné prieťahy v konaní.

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03).

Berúc do úvahy všetky uvedené okolnosti ústavný súd dospel k záveru, že postup krajského súdu v posudzovanom konkurznom konaní nie je poznačený takými obdobiami nečinnosti alebo neefektívnej činnosti, ktoré by bolo možné označiť ako zbytočné prieťahy, a preto vyslovil, že krajský súd v tomto konaní neporušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sťažovateľovi je v zmysle čl. 127 ods. 3 ústavy podmienené vyslovením porušenia základných práv alebo slobôd zaručených v ústave alebo v kvalifikovanej medzinárodnej zmluve.

O uložení povinnosti účastníkovi konania uhradiť trovy konania inému účastníkovi ústavný súd rozhoduje podľa výsledku konania v prípade, že sťažnosť bola dôvodná (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Pretože v danom prípade ústavný súd vyslovil, že základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru porušené neboli, návrhmi na priznanie finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania sa ústavný súd pri svojom rozhodovaní už nezaoberal (obdobne napr. III. ÚS 30/03, III. ÚS 127/03).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2007